

(SPI)RITUÁLIS TERRORISTÁK

LEKCIÓ: RM 14, 1-12
TEXTUS: 1TIM 1, 19-20

2016. szeptember 18.

hitméllyítő istentisztelet
www.refmenthet.hu

I. Mindenkit be kell-e fogadnunk?

- Azért nagyon hangsúlyos ez a kérdés, mert az elfogadottság a változás lehetősége. Jézus környezetében azok változhattak, akik ezzel a csodával találkoztak (Mt 9,11-13) ⇒ (3c) nem mi döntjük el, hogy kit fogadunk be. Az az egyház tagja, akit Jézus elfogadott. Nem válogathatunk.
- De ez nem azt jelenti, hogy mindenki az egyház tagja lenne. Pál a *hitben erőtelenekekről* beszél. Ők már „Jézus befogadottságában” voltak ⇒ a hitbeli változás folyamatában álltak már.
- De a befogadás fontossága, egyben azt is jelenti, hogy a gyülekezetnek van határa. Hiszen ahol nincs kint és bent, ott nem kell befogadni sem! Nem kell senki számára lehetővé tenni a napfényt vagy az időt ⇒ ez mindenkire egyformán érvényes. Az egyház élet azonban más.
- A befogadás nem az illető döntése, hanem a közösségé. Ma az emberek megrendelésekkel érkeznek egy adott gyülekezetbe, és nem azért, hogy a közösség befogadja őket. Pál azokról beszél, ❶ akik számára fontos, hogy a gyülekezet befogadja őket ❷ akik már hitben vannak, hiszen ebben gyengék. Aki így érkezik egy gyülekezetbe, annak teljesen függetlenül, hogy az illető kicsoda, milyen múlttal rendelkezik, szimpatikus-e, mi vagyunk a lelki családja.
- És ebben nagyon sok hibát tudunk elkövetni (Lekció). Két óriási hibát szokott elkövetni az egyház: ❶ túl szélesre tárja az ajtót [felhígulás] ❷ túl szűkre zárja az ajtót (Lekció). Nem egyszerű jó döntéseket hozni ⇒ nagyon szűk az az ösvény, amelyet Jézus megenged az Övének.
- Különösen a mai, nagyon furcsa korszakunkban. Ma az egyház úgy éli meg, krízisben, és ezért igazolni akarja a létét, a fontosságát. Ezért egy sor olyan folyamatot működtet, amely fókuszában nem az emberek spirituális szükséglete áll. [iskolai kötelező hittanoktatás, vagy amikor minden hitbeli szükséglet nélkül akarják megkereszteltetni a gyermeküket].
- Pál nem ezekről az esetekről beszél. Az egyháznak nem az a feladata, hogy mindenféle homályos társadalmi megrendeléseket szolgáljon ki, hanem hogy aki közeledni akar Istenhez, azt támogassa. Aki meg akar közeledni Istenhez, azzal kapcsolatban legyünk jó reménységben.
- (Lekció) azok feszültségét jeleníti meg, akik követni akarták Jézust. (2) az első századok keresztény közösségeiben a zsidók és pogányok együtt éltek. A zsidók egy része meg akarta tartani az étkezési törvényeket, mások szabaddá váltak arra, hogy bármit megegyenek. Ebben az összevisszaságban sok zsidókeresztény inkább csak vegetáriánus ételt fogyasztott, mert ezzel sem a törvényeskedés, sem a törvényszegés csapdájába nem estek. Másoknak a szombat és vasárnap kérdése okozott bizonytalanságot ⇒ cinikus megjegyzések ⇒ (6).
- [A gitározásból szabadított meg Isten.] ⇒ (1)

II. Mit jelent az ítéletmentesség az egyházban?

- A 21. század küszöbén ebben a kérdésben be kell hoznunk egy olyan fogalmat, amit Pál nem ismert ⇒ tolerancia: nem azt jelenti, hogy bárki képviselheti a saját álláspontját. Amit számon kérnek a keresztényektől, hogy a Bibliával ellentétes nézetekre nem tekintenek *ugyanolyan értékű nézetként*. [Svéd leszbikus püspöknő leveszi a keresztet a templomról.] *Az toleráns, aki az iszlámot, ateizmust, buddhizmust, homoszexualitást, asztrológiát a bibliai hittel azonos értékűnek vallja.*
- Ebbe ágyazódik bele az az gondolat, hogy én leadhatok egy keresztelési, konfirmációi, esketési, temetési „megrendelést” az egyház felé minden vallási szükséglet nélkül. [Mennyi a templom egy órára? Kérnénk két órát.] Az egyház nem *szolgált*, hanem *szolgál* ⇒ Istennek. Az egyház akkor toleráns, ha értékvilága ellenére kiszolgál minden ilyen kérést. Idegen a Bibliától ⇒ (Text)
- Himéneusz és Alexandrosz a gyülekezet két vezéregyénisége ⇒ szakadást okoztak.

- (Text/20b) kizárták a gyülekezetből. Miért? Mert semmilyen eszközzel nem lehetett hatni rá (Mt 18, 15-17) ⇒ a döntést egy nagyon hosszú lelkigondozói folyamat, sok négy szemközti és közösségi beszélgetés, megbeszélés előzte meg. A kizárás célja, hogy az illető megváltozzon!
- Timóteusnak egy széthulló közösségben kellett közös utat találnia a gyülekezetet szétfeszítő folyamatokkal szemben. Az Írás nem tanítja azt, hogy *mindenkit* be kell fogadni! Ilyen típusú toleráns ítéletmentesség nincs az egyházban ⇒ (4a)
- De hát ők is hajótörtek (Text/19c) a maguk módján erőtelének. Csakhogy ez azt jelentette, hogy tudatosan és ártó szándékkal voltak jelen a gyülekezetben. Ez a két ember sok-sok kérdés, figyelmeztetés ellenére, tudatosan, mások kárára, él benne a gyülekezetben ⇒ kilép az Isten által meghatározott gyülekezeti keretből. És Pál nagyon komoly ítéletet alkot.
- De itt nincs ellentmondás?! (10) Óriási különbség *ítélkezés és ítéletalkotás* között. Az ítéltetés az, amikor valaki belerakunk egy kategóriába [κατηγορεω: vádló ítélet], ahonnan nem engedjük ki a másikat. Az ítéltetés a másikon való uralkodás (9) ⇒ Krisztus ítélete ⇒ Golgota.
- Pál ítéletet alkot ⇒ beazonosítja, értelmezi Himéneusz és Alexandrosz viselkedését.
- (Lekció/Text) nincs megengedve nekünk, hogy beavatkozzunk Isten munkájába. Nem gördíthetünk semmilyen akadályt az elé, aki fejlődni akar az istenkapcsolatában. Ez viszont nem jelenti azt, hogy egy gyülekezetnek minden áron bent kell tartania azt, aki rombolni akar.

III. Nem vagyunk-e felelősek egymásért?

- Vajon nem felelőtlenek-e, amit Pálék tesznek? Mert hát ki az, aki botlás nélkül való lenne?
- Első látásra úgy tűnik, Pálban mintha megszűnt volna a felelősségtudat, sőt, mintha pletykálna is ⇒ kitárgyalja egy gyülekezeti tag ügyét mások előtt. [De ez nem pletyka!]
- Két alapvető szabályt érdemes szem előtt tartanunk ❶ Nem az a probléma, amikor valaki a botlásaival és bűneivel küszködik, és azért jön ide, mert gyógyulni akar. A probléma azzal van, aki mások gyógyulását akadályozza azzal, hogy mérgezik az istenkapcsolatukat vagy gyülekezeti kötődéseiket ⇒ Himéneusz és Alexandrosz ❷ Soha nem szabad nagyobb kárt okozni mások megvédése okán, mint ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy az adott veszély megszűnjön.
- A két történet tkp. ugyanannak a jelenségnek két szintjét mutatja be. (Lekció) néhányan visszaéltek a hitbeli tapasztalatukkal vagy szabadságukkal. (Text) A gyülekezetben olyan becsmerlő [βλασφημεω ⇒ nincs ott Isten!] folyamatok indultak el, amely a gyülekezet létét fenyegette.
- Nagyon sokszor épp az ilyen emberek beszélnek a legtöbbet az egymás iránti felelősségről.
- Rengeteg spirituális terroristával találkoztam már szószékbrigantik, lelkigondozói kéjgyilkosok, terminátorevangélizátorok vagy missziói skalpvadászok alakjában. Ők mind a felelősségre hivatkoztak, és tragikus károkat okoztak. Ám Káin és Ábel óta az ember óvatos a testvéreivel.
- Közös: *valamit el akar érn*i a másokban. Ez a fő különbség a misszió és a vallási erőszak között.
- A misszióban a hívők Isten munkájába simulnak bele. Azt figyel, hova küldi őket Isten, és ők oda mennek. *A misszió ezért küldetés és nem térítés*. A mi feladatunk az, hogy érzékenyek legyünk arra, hogy kikben lesz látható az a változás, amit Isten indít el bennünk. Ha valakiben ez felismerhető, és a közösségünkben akarja dicsőíteni Istent, róluk szól ⇒ (Lekció).
- [Vendégváro istentisztelet]

HIRDETÉS

- Jövő héten Tóth Sára író, egyetemi oktató szolgál közöttünk. Ezt követően egy szeretetvendégség keretében beszélgetünk a hitről, Istenről, magunkról szeretetvendégség keretében.
- Jövő pénteken a házi csoport Nyíri családnál lesz.
- Október 9-én vendégváro istentisztelet lesz.